

Františkovo slovo

č. 50

Nový způsob sjednocení s Ježíšem

Křesťanská odevzdanost Pánu není masochismus, ale výraz důvěry

Svatý stolec představil program jubilejního Roku milosrdenství

Italská petice proti genderové indoktrinaci na školách

Apoštolský vikář o nepředstavitelně krutém utrpení Aleppanů

Palubní lékařka italských námořních sil: Skutečnou odvahu prokazují imigranti

Láska je konkrétní a sdílí se

Čím blíže budeme Kristu, tím jednotnější budeme mezi sebou

Naděje pod bombami

Duch svatý tiší spory a působí jednomyslnost

výtah hlavních myšlenek z promluv papeže Františka a zpráv z Vatikánu. Plné znění naleznete na stránkách Radio Vaticana.

Nový způsob sjednocení s Ježíšem

Drazí bratři a sestry, dobrý den!

Dnešní evangelium představuje Ježíše během Poslední večeře, ve chvíli, kdy ví, že Jeho smrt se blíží. Přišla Jeho hodina. Naposledy je se svými učedníky a chce tedy dobře vtisknout do jejich mysli jednu zásadní pravdu: **i když už nebude fyzicky mezi nimi, mohou s Ním zůstat sjednoceni novým způsobem a přinášet tak hojné plody**. Všichni můžeme být sjednoceni s Ježíšem novým způsobem. A v čem tento nový způsob spočívá? Kdyby někdo ztratil toto spojení s Ním, toto společenství s Ním, stal by se pro komunitu neplodným, ba škodlivým. V čem tedy spočívá tento nový způsob? K jeho vyjádření Ježíš používá obraz vinného kmene a ratolestí a říká: „**Jako ratolest nemůže nést ovoce sama od sebe**, nezůstane-li na kmeni, tak ani vy, nezůstanete-li ve mně. Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti“ (Jan 15,4-5). Tímto přirovnáním nás Ježíš učí, jak zůstat v Ném a jak máme být spojeni s Ním, třebaže už není přítomen fyzicky.

Ježíš je vinný kmen a skrze Něho – jako míza ve stromu – přichází k ratolestem *samotná Boží láska, Duch svatý*. Ano, my jsme ratolesti, a tímto podobenstvím nám Ježíš umožňuje chápat, jak důležité je zůstat ve spojení s Ním. Ratolesti nejsou soběstačné, ale jsou naprosto závislé na vinném kmeni, ve kterém je zdroj jejich života. Tak je tomu s námi křesťany. **Křtem jsme naroubováni na Krista**, dostali jsme od Něho dar nového života a můžeme zůstat v životodárném společenství s Kristem. Je třeba, abychom zůstávali věrní křtu a rostli v přátelství s Pánem pomocí modlitby, každodenní modlitby, nasloucháním a chápáním Jeho Slova, čtením evangelia, účastí na svátostech, zejména na eucharistii a smíření.

Je-li někdo důvěrně spojen s Ježíšem, požívá darů Ducha svatého, kterými jsou – jak nám říká svatý Pavel – „láska, radost, pokoj, shovívavost, vlídnost, dobrota, věrnost, tichost a zdrženlivost“ (Gal 5,22). To jsou plody, které přicházejí, pokud zůstáváme sjednoceni s Ježíšem. Takto sjednocený člověk potom přináší mnoho užitku bližnímu i společnosti a je křesťanem. **Z těchto příznaků lze totiž poznat, zda je někdo opravdovým křesťanem, podobně jako se podle plodů pozná strom**. Plody tohoto hlubokého spojení s Ježíšem jsou podivuhodné: celá naše osoba je přetvořena milostí Ducha: duše, inteligence, vůle, city a také tělo, protože jsme spojením ducha i těla. **Dostává se nám tak nového způsobu bytí, Kristův život se stává naším životem**. Můžeme myslet jako On, jednat jako On, vidět svět i věci Ježíšovýmá očima a v důsledku toho můžeme mít rádi svoje bratry, počínaje těmi nejvíce chudými a trpícími jako to činil On, mít je rádi svým srdcem a přinášet světu plody dobroty, lásky a pokoje.

Každý z nás je ratolestí tohoto jediného kmene a všichni společně jsme povoláni nést plody této stejné příslušnosti ke Kristu a církvi. **Svěřme se příměluvě Panny Marie, abychom mohli být živými ratolestmi v církvi a důsledně dosvědčovat svoji víru** – důslednost života a smýšlení, života a víry – **vědomi si toho, že všichni - každý podle svého povolání – máme účast na jediném spásném poslání Krista**.

Kázání z Domu sv. Marty

5.5.2015

Křesťanská odevzdanost Pánu není masochismus, ale výraz důvěry

Protivenství, odevzdanost, pokoj – tato tři slova tvoří osu dnešního kázání papeže Františka při mši v kapli Domu sv. Marty. Svatý otec poznamenal, že křesťan vůči protivenstvím nezaujímá „sadosochistický postoj“, nýbrž svěřuje se Pánu v důvěře a naději.

Svatý Pavel byl pronásledován, ale navzdory tisícero protivenstvím zůstal pevný ve víře a povzbuzuje ostatní, aby doufali v Pána. Papež František si vzal podnět z dnešního čtení ze Skutků apoštolů (14,19-28) a zastavil se u tří slov: protivenství, odevzdanost a pokoj. „**Ke vstupu do Božího království – řekl papež – je třeba projít chvílemi temna, tíživými momenty. Nejde však o nějaký sadosochistický postoj – dodal – nýbrž o křesťanský boj proti vládci tohoto světa, který se nás pokouší oddělit od Ježíšova Slova, od víry a naděje. »Snášet protivenství« je výraz, který apoštol Pavel používá často,**“ řekl papež:

„Snášet znamená mít trpělivost, nést na bedrech tíži protivenství. A křesťanský život má takovéto momenty. **Ježíš však říká: »Mějte v té chvíli odvalu. Já jsem zvítězil a také vy se stanete vítězi.«** Toto první slovo nás osvěcuje, abychom pokračovali i v těžkých životních chvílích, které nám působí utrpení.“

Po této radě – řekl dále papež – „přistoupil Pavel k organizaci tamější církve, ustanovil starší a poručil je Pánu. Druhým slovem je tedy toto poručení či odevzdání. **Křesťan – pokračoval papež – může snášet protivenství i pronásledování tím, že se odevzdá Pánu. Jedině On je schopen dodat nám sílu, umožnit nám vytrvat ve víře a dát naději.**“

„Svěřovat Pánu něco, svěřit Pánu tuto obtížnou chvíli, svěřit Pánu sebe sama, své bratry, nás kněze, biskupy, svěřit Pánu své rodiny, své přátele a říci Mu: **»Pane svěřuji ti to, dál to nes ty « - to je krásná křesťanská modlitba.** Je to postoj důvěry v Pánovu moc a také něhu Pána, který je Otcem.“

„Když někdo tuto modlitbu koná ze srdce – dodal papež – pak cítí, že je svěřován Pánu, je si jistý: **»On nikdy neklame«.** Snášené protivenství působí utrpení – uvažoval dále František – **ale svěření se Pánu dává naději a odtud plyne třetí slovo: pokoj.**“ Papež připomenul Ježíšova slova z dnešního evangelia (Jan 14,27-31a), kde **»jakoby na rozloučenou« Pán svým učedníkům praví: »Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám«.** **Není to však pouhý klid - dodal papež – nýbrž pokoj, který vstupuje do nitra a dává ti sílu,** takže se nám dostává toho, o čem jsme prosili Pána v dnešní vstupní modlitbě, totiž **»aby posílil naši víru a naději.«**“

„**Tři slova protivenství, odevzdání se a pokoj.** V životě musíme jít cestami protivenství, takový je zákon života. V takových momentech se však odevzdejme Pánu, a On nám odpoví pokojem. Pán, který je Otcem, nás má velice rád a nikdy neklame. Pokračujme nyní eucharistickou bohoslužbou a prosme Pána, aby posílil naši víru a naši naději, daroval nám důvěru, že protivenství přemůžeme, protože On přemohl svět a daroval nám všem svůj pokoj.“

Svatý stolec představil program jubilejního Roku milosrdenství

„**Církev prožívá neuhastitelnou touhu nabízet milosrdenství, které je plodem vlastní zkušenosti nekonečného Otcova milosrdenství a jeho moci**“ (*Evangelii gaudium*) – tato slova z programové exhortace současného pontifikátu uvodila dnešní brífink, který v Tiskovém středisku Svatého stolce přiblížil Svatý rok milosrdenství, vyhlášený papežem Františkem. Jeho rámcovými daty budou 8. prosinec 2015 – slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu, a 20. listopad 2016 – slavnost Ježíše Krista Krále.

Arcibiskup **Salvatore Fisichella**, předseda Papežské rady pro novou evangelizaci, ihned vymezil, že Rok milosrdenství není a nechce být velkým jubileem roku 2000.

„*Nemá smysl je srovnávat, protože každý Svatý rok s sebou nese svou zvláštnost a vlastní cíle. Papež si přeje, aby nadcházející jubileum proživaly jak římská, tak místní církve. (...) Poprvé v dějinách jubilejních roků bude možné otevřít Svatou bránu – Bránu milosrdenství – také v jednotlivých diecézích, zejména v katedrálách, zvláště významných kostelech nebo důležitém poutním místě.*“

Příští **jubileum bude tematické s cílem církev navrátit jejímu prvotnímu poslání – tedy být znamením milosrdenství a dosvědčovat je.** Toto poslání výmluvně ztělesní tzv. Misionáři milosrdenství, trpěliví a chápaví kněží, které papež vyšle do diecézí na Popeleční středu. Mons. Fisichella popsal rovněž logo a motto jubilejního roku. Motto *Milosrdní jako Otec* vybral papež František z Lukášova evangelia „**Bud'te milosrdní jako je milosrdný váš Otec**“ (Lk 6,36). Logo je dílem jezuitů o. Marka Ivana Rupnika.

„*Je to obraz oblíbený v prvotní církvi, protože vyjevuje Kristovu lásku, která ve Vykoupení naplňuje mystérium svého Vtělení. **Obraz Syna, který nese na ramenu ztraceného člověka. Dobrý pastýř se dotýká lidského těla natolik hluboce a láskyplně, že mění jeho život.***“

Svatý rok má být poutí, a proto bude první – lednová (19.-21.1.2016) – zastávka v jeho bohatém kalendáři patřit právě poutním organizátorům, kteří mají vykročit za hranice běžné turistiky. V dubnu (3.4.2016) příštího roku se do Říma sjedou zástupci spirituality milosrdenství, tedy řeholní instituty, asociace a hnutí, jejichž charismatem je milosrdná láska. V květnu (29.5.) a červnu (3.6.) budou své

jubileum slavit jáhni a kněží. Na září (25.9.) připadne jubileum katechetů a katechetek. Zvláštní setkání jsou vyhrazena také nemocným a zdravotně postiženým poutníkům (12.6.) a dospívající mládeži (24.4.). Výjimečnou událostí se stane listopadové jubileum vězňů (6.11.).

"Papež si přeje, aby jubilejní rok prožívali také vězni a aby jej někteří s ním slavili v bazilice sv. Petra. Nevím, jestli to bude uskutečnitelné, zatím zjišťujeme možnosti, jak věc zrealizovat. Myslím, že jubileum vězňů s papežem by mohlo hodně lidí povzbudit, že by se k nim mohlo přiblížit slovo naděje."

Jubilejní rok ovšem není pouhým výčtem akcí, zdůraznil arcibiskup Fisichella. **Jeho druhou perspektivou bude několik symbolických kroků papeže Františka směrem k existenciálním periferiím, tedy k lidem na okraji společnosti, chudým a trpícím. Předpokládá se také konkrétní materiální gesto vůči některé z těchto kategorií, které později zůstane jako památka na jubileum.** Nic bližšího v této souvislosti zatím hlavní organizátor jubilea nesdělil, nicméně již vyzval ke spoluúčasti také místní církve.

"Tyto chvíle, které papež stráví na sociálním okraji, budou mít symbolickou hodnotu. Žádáme ale biskupy a kněze, aby ve společenství s papežem uskutečnili totéž ve svých diecézích. Každý člověk tak pocítí konkrétní znamení církevní blízkosti a milosrdenství."

Papežská rada pro novou evangelizaci nezapomněla ani na poutníky, kteří navštíví Řím individuálně bez poutní organizace. Budou jim vyhrazeny některé kostely v historickém jádru města, kde se budou moci duchovně připravit na průchod Svatou branou. Mons. Fisichella v závěru brífinku reagoval na dotazy novinářů a vysvětlil, odkdy se papež zabýval myšlenkou vyhlásit jubilejní rok.

"Při jedné soukromé audienci jsme s papežem mluvili o různých věcech, které se týkají nové evangelizace. Papež mi tehdy – bylo to 29. srpna – řekl: Jak by se mi líbilo jubileum milosrdenství! Z této myšlenky, která byla podle mého soudu skutečným vnuknutím Ducha, všechno vzniklo..."

Otázkám zajištění bezpečnosti při jubilejních oslavách bude věnována zvláštní tisková konference. Předseda Papežské rady pro novou evangelizaci nicméně soudí:

"Co se týče bezpečnosti, mohu již uvést, že příští týden se poprvé setkají představitelé státu Vatikán se zástupci Italské republiky. My však máme ještě větší jistotu, která pochází shora a která určitě podpoří všechny zodpovědné za naši bezpečnost a veškeré naše úsilí."

Italská petice proti genderové indoktrinaci na školách

Více než 180 tisíc podpisů se během několika týdnů sesbíralo pod petici občanů nazvanou „Za školství, které učí a nikoli indoktrinuje“ proti vyučování tzv. teorie genderu na italských školách, počínaje mateřskými školkami. Italskému prezidentovi Mattarellovi dnes petici společně předalo jednačtyřicet občanských sdružení, která ji **zorganizovala v souvislosti s projednáváním návrhem zákona o zavedení předmětu nazvanému „odstraňování kulturních stereotypů a jakékoli diskriminace“.** Za tímto názvem se skrývá propagace ideologie, podle níž si každý člověk může zvolit pohlaví, kterých je podle této teorie více než dvě. O tomto zákonu se jedná zároveň s reformou italského školství, kterou slibuje premiér Renzi. Jeho realizace by si vyžádala náklady ve výši 200 milionů euro. Pro vatikánský rozhlas komentuje tuto situaci předseda italského hnutí Pro život, **Tony Brandi**:

„Spolu s peticí jsme předali seznam velice početných případů genderové indoktrinace. Připravujeme také publikaci videa na toto téma, protože v Miláně, Perugii a Turíně, v mnoha školách i mateřských školkách jsou děti již indoktrinovány teorií genderu a k otevřenému transsexualismu a homosexualismu.“

Neexistují však přece jenom určité kulturní stereotypy, které by bylo třeba odstranit?

*„Určitě. Právě tady však dochází k omylu, protože **existují stereotypy** jako např. kult modelek, zpředměťňování žen a jejich redukce na zevnější aspekt. Potom jsou zde kultury nevěrných a svalnatých mužů v krásných autech. Tyto kultury přivádějí zvláště ženy k anorexii a bulimii. Tyto stereotypy propagované médii opravdu poškozují celou společnost **a je zapotřebí je odstranit.**“*

Říká předseda italského hnutí Pro život v souvislosti s peticí italských občanů požadujících, aby do škol v Itálii nebyla zaváděna genderová indoktrinace.

6.5.2015

Apoštolský vikář o nepředstavitelně krutém utrpení Aleppo

Situace v Aleppu je vážná a civilní obyvatelstvo krutě trpí, uvedl pro agenturu *Asia News* (5.5.2015) tamní apoštolský vikář, mons. Georges Abou Khazen. **Sýrii, která kdysi byla mírovou mozaikou, složenou z pokojného soužití 23 různých náboženských a etnických skupin, zdevastovaly zahraniční síly**, doplnil. Biskup Khazen potvrdil, že situace je nesnesitelná zejména pro civilisty, proti kterým **povstalecké jednotky užívají raketové střely velkého kalibru, které dosud proti civilnímu obyvatelstvu nenasadily**. Těžké ostřelování zasáhlo Aleppo naposledy v pondělí, kdy v troskách zemřelo mnoho lidí. Podle odhadů si boje v Aleppu za poslední rok vyžádaly **více než 3100 lidských životů**. **“Válka nešetří kostely, mešity, školy ani nemocnice”**, říká mons. Abou Khazen.

Jak ale dodává, navzdory smrti a zoufalství se v Aleppu dosud vyskytují známky naděje, které město pojí k jeho předválečné existenci. Jednou z nich je středisko sester františkánek, misionářek Panny Marie. Za podpory dobrovolníků a dárců z řad křesťanů i muslimů denně poskytuje jídlo nejméně 12 tisícům obyvatel, aniž by rozlišovalo mezi stoupenci Krista či Mohameda. V minulosti pomáhalo až 25 tisícům civilistů denně, vysvětluje aleppský apoštolský vikář a uzavírá: **To je duch, v jakém Sýrie žila před válkou. Toto je pluralismus, který chceme vykřičet do celého světa**. Zejména těm, kdo z vnějšku volají po válce a integralismu, který nese zhoubu a zkázu.“

Palubní lékařka italských námořních sil: Skutečnou odvahu prokazují imigranti

Nejenom **globalizace lhostejnosti**, ale také každodenní hrdinství, které ve vztahu k migrantům prokazují italské námořní síly, pobřežní hlídky a četní dobrovolníci. V jihoitalských krajích Sicílie, Kalábrie a Kampánie se od minulého víkendy vyloďilo nejméně 6000 uprchlíků. Bohužel nechybějí tragédie, jako včerejší utonutí více než čtyřiceti lidí, ale občas se vyskytne také radostná událost. Takovou byl porod na palubě italské vojenské lodi, který vedla palubní lékařka **Sara Moddeová**:

“Je to zázrak přírody a života. Všechno šlo přirozenou cestou. Jediný problém byl v tom, že maminka, pocházející z Nigérie, byla nemocná, a proto z čistě lékařského hlediska jsme se trochu zapotili. Holčička, která dostala od maminky jméno Gift a od nás Francesca Marina, ale byla klidná a krásná. Umyli jsme jí a připravili jí kolébku, na které byla dokonce růžová mašle!”

Italská lékařka pracuje pro záchrannou jednotku Maltéžského řádu. Jak podotýká, mnoho osudů, spojených s migrací, nemá takový šťastný konec a při rychlém zásahu nezbyvá čas na emoce.

*“Není pěkné to říkat, ale když najdeme lidi mrtvé, pokřičujeme se, odsuneme je stranou a věnujeme se živým. Velmi nás zaměstnávají traumatizovaní lidé, ti, kteří vdechli vodu nebo se napili paliva. Jednou jsme našla velice šokovanou ženu a teprve po dlouhé době jsem pochopila, že před odjezdem byla znásilněna. Ve chvíli operace si udržujeme klid a rozvahu, ale potom by se chtělo člověku plakat. A to včetně vojáků a námořníků. Chtěla bych jim poděkovat – vykonávají tvrdou, vyčerpávající práci, na kterou nebyli vůbec připraveni. Můžete mi věřit, že pracují na 110 procent! Kromě profesionální zkušenosti mi tato práce pomáhá k osobnímu růstu. **Když vyzvedáme migranty na palubu, uvědomuji si, že jsem se narodila na šťastné půlce planety a že musím děkovat Pánu**. Na druhé straně obdivuji jejich odvahu. Ženy, které se vydávají na cestu těhotné, nebo celé rodiny s dětmi vypovídají o tom, že **jedinou alternativou je smrt**. Ale také na této cestě jim hrozí smrt a neznámo. Takže **skutečně odvážní jsou právě oni**.”*

Říká italská palubní lékařka, která se účastní záchranných operací ve Středozemním moři.

7.5.2015

Láska je konkrétní a sdílí se

Papež František dnes ráno v kapli Domu sv. Marty sloužil mši a ve své homilii mluvil o **kritériích pravé lásky – konkrétnosti a oboustranném sdílení**, jak je uvádí sv. Ignác z Loyly v knížce Duchovní cvičení (230,231). Ani klauzurní mniši a mnišky - poznamenal papež – ve skutečnosti nežijí v izolaci, ale v neustálém sdílení.

V dnešním evangeliu (Jan 15,9-11) nás Ježíš vybízí, abychom »zůstávali v jeho lásce«. **„Existují dvě kritéria** – řekl papež František – která nám pomáhají rozlišit pravou lásku od nepravé. Prvním je to, že **„láska se musí projevovat více skutky než slovy**, není láskou z televizního seriálu, fantazií, příběhem, který nám trochu rozbuší srdce, ale nic víc. Spočívá v konkrétních skutcích. Ježíš své učedníky upozorňoval: »Ne každý, kdo mi říká: 'Pane, Pane!', vejde do nebeského království, ale ten, kdo plní vůli mého nebeského Otce« (Mt 7,21), kdo »zachovává moje přikázání« (Jan 15,10):

*„Pravá láska je tedy konkrétní, je ve skutcích. Láska je stálá, není pouhým nadchnutím. Často je také bolestná: pomysleme na lásku Ježíše nesoucího kříž. Jaké jsou skutky lásky, nás Ježíš učí v 25. kapitole svatého Matouše. **Kdo miluje, ten je koná. Je to soudní protokol. Byl jsem hladový, dali jste mi najíst apod. Konkrétnost. Také blahoslavenství, která vyjadřují Ježíšův pastorační program, jsou konkrétní.**“*

„Jednou z prvních herezí v křesťanství – zdůraznil dále papež – **bylo gnostické myšlení**, které mluvilo o vzdáleném Bohu a **postrádalo konkrétnost**. Otcova láska je však konkrétní, poslal svého Syna, který se stal tělem, aby nás spasil. **Druhým kritériem pravé lásky** – pokračoval František – **je sdílení, komunikace**. Láska nezůstává izolována, ale dává ze svého a přijímá. Děje se sdílením, které je mezi Otcem a Synem, **komunikací, kterou uskutečňuje Duch svatý.**“

*„Není lásky bez sdílení, neexistuje izolovaná láska. Někdo z vás mi může namítnout: »Ale otče, mniši a mnišky v klauzuru jsou izolováni«. Ale sdílejí a hodně: s Pánem i s těmi, kteří hledají Boží slovo... Pravá láska se nemůže izolovat. **Pokud je izolována, není láskou, ale duchovním egoismem, který zůstává uzavřen v sobě samém a usiluje o vlastní užitek; je sobectvím.**“*

„Zůstávat v Ježíšově lásce – řekl dále papež – tedy znamená jednat a mít schopnost sdílet, vést dialog jak s Pánem, tak s bratry.“

*„Je to velice jednoduché, **ale není to snadné, protože egoismus, vlastní zájem nás přitahuje. A přitahuje nás k nečinnosti, odtahuje nás od sdílení.** Co říká Pán o těch, kdo zůstávají v jeho lásce? »To jsem k vám mluvil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila« (Jan 15,11). Pán, který zůstal v Otcově lásce, je radostný. Říká nám, že »zůstaneme-li v Jeho lásce, naše radost se naplní«. Tuto radost, která s sebou nezřídka nese kříž, nám však nikdo nebude moci odejmout, jak nám řekl sám Ježíš (srov. Jan 16,22).“*

Papež pak svoji homilii zakončil prosbou k Pánu o tuto „milost radosti, takové radosti, kterou svět dát nemůže“.

Čím blíže budeme Kristu, tím jednotnější budeme mezi sebou

„Odpor proti zákonům, které ve jménu mylně pojaté tolerance brání občanům ve svobodném vyjadřování“ – je podle římského biskupa jedna z možností společného postoje církvi a církevních společenství v Evropě. Papež František to řekl na dnešní audienci pro členy smíšené komise Konference evropských církví (CEC) a Rady evropských katolických biskupských konferencí (CCEE), vedených reverendem Christopherem Hillem a kardinálem Peterem Erdö. Tato smíšená komise, která zahrnuje katolická i nekatolická křesťanská společenství v Evropě má za cíl usnadňovat ekumenismus na Starém kontinentu. Papež ve své promluvě zmínil text vypracovaný Konferencí evropských církví a nazvaný **Charta Oecumenica**, což jsou směrnice pro růst spolupráce mezi církvemi na našem kontinentu, a

řekl, že **ekumenická spolupráce je přes všechny těžkosti součástí procesu smíření a společenství, které od křesťanů požaduje Pán.**

*„Koncilní dekret o ekumenismu Unitatis redintegratio praví, že **rozdělení mezi křesťany „poškozuje svatou věc hlásání evangelia všemu stvoření“** (č.1). Zřetelně to vychází najevo například tehdy, když církve a církevní společenství v Evropě prezentují odlišné pohledy na důležité antropologické a etické otázky.“*

Papež proto vybídnul ke společným reflexím ve světle Písma svatého a sdílené tradice, aby bylo možné odpovědět na otázky, které současná společnost klade křesťanům. **„Čím blíže budeme Kristu, tím jednotnější budeme mezi sebou,“** řekl papež.

„Dnes církve a církevní společenství v Evropě čelí novým a rozhodujícím výzvám, na které mohou dát účinné odpovědi jedině tehdy, budou-li mluvit jedním hlasem. Myslím např. na tu, kterou klade zákonodárství, jež ve jménu špatně interpretovaného principu tolerance brání občanům svobodně vyjadřovat a mírumilovně i legitimně praktikovat vlastní náboženská přesvědčení.“

Papež dále poukázal na to, že církve a církevní společenství v Evropě mají povinnost spolupracovat na prosazování solidarity a pohostinnosti v souvislosti s postojem, kterým se Evropa pokouší čelit dramatické a často tragické migraci tisíců lidí prchajících před válkami, pronásledováním a bídou.

Naděje pod bombami

Aleppo žije v katakombách, píše italský deník *Avvenire* (6.5.2015). Osudy bývalé kvetoucí metropole papeži Františkovi po středeční generální audienci popsal O. Ibrahim Kalsabach, který před šesti měsíci nastoupil jako farář katolického kostela sv. Františka. Jeho svědectví přináší dnešní vydání vatikánského listu *L'Osservatore Romano*: **„I pod bombami nepřestáváme doufat a prosíme Pána, aby zasáhl tam, kde lidé selhali. Modlitba, odpuštění a smíření jsou jediné možné cesty, které zastaví aleppskou řež.“**

„Mým dnešním posláním“, pokračuje minorita, **„je účast na bolesti lidu. Křesťané jsou silní, odvážní a zvolili si, že nebudou na násilí odpovídat násilím. Jako by pohled na tolik zla, které prožíváme, pročistil duši a vytrýbil svědomí. A za to vzdávám Bohu díky, protože je to dar, s kterým lze pracovat, aby nepřevážilo zoufalství, strach a nenávisť. V Aleppu“**, ujišťuje řeholník, **„potkávám mnoho mladých lidí, ale také celé rodiny a staré lidi, kteří doufají v „něco většího“ a prožívají svou bolest s pohledem víry a za neustálé modlitby.**

O. Ibrahim vysvětluje, že jeho farní společenství zůstalo jedním z mála opěrných bodů pro mnohé duchovní a materiální potřeby obyvatelstva. **„Snažíme se pomáhat všem bez rozdílu, ačkoli se naše zdroje ztenčují“**, uvedl pro vatikánský deník. Jeho slova pro naše mikrofony potvrdil kustod Svaté země, **O. Pierbattista Pizzaballa**, který se právě vrátil ze Sýrie.

„Panuje tam velká sklíčenost a strach. Ale zejména mezi mladými lidmi – těmi, kteří ještě zůstali – jsem pozoroval velkou odhodlanost vzájemně si pomáhat, podporovat se, něco dělat. Tedy vůli nepodléhat malomyslnosti, i když, jak opakují, situace je skutečně dramatická a strach velký“

Sděлил italský františkán. Neustálou přítomnost smrti dosvědčuje hlas přímo z Aleppa: hovoří ředitel tamní Jezuitské služby pro uprchlíky, **O. Hassan Sahoui**:

„Bomby zasáhly hodně lidí, zůstaly po nich vdovy a sirotci. Mnoho již beztak chudých lidí bohužel přišlo o práci, a tak všude potkáváme jen bídu. Už dost krveprolévání a této absurdní války! Potřebujeme dialog k řešení problémů, aby se dospělo k dohodě všech válečných stran.“

O křesťanské komunitě syrský jezuita říká:

*"Mnozí lidé Aleppo opustili, ale jiní se zase vrátili, protože tady mají domov a práci. **Téměř celá křesťanská komunita žije z humanitární pomoci.** Křesťané se souží tím, co dělat, zda zůstat, nebo odejít. Žádají především pomoc v tomto rozhodování, znamení naděje, odpověď. Myslím, že **náš lid v první řadě potřebuje povzbuzení, aby zůstal. A zejména jej v tuto chvíli potřebují křesťanské rodiny.**"*

8.5.2015

Duch svatý tiší spory a působí jednomyslnost

Duch svatý působí v církvi hnutí, které se zpočátku může jevit zmatečně, avšak je-li přijato v modlitbě a dialogu, vede křesťany k jednotě – poznamenal papež František v homilii při ranní mši v kapli Domu sv. Marty.

Neznámý Bůh hýbe vodami církve a pokaždé, když se k tomu křesťané, počínaje apoštoly, postavili zpříma a v dialogu, aniž by vytvářeli interní kliky a úklady, vždycky vnuknutím Ducha svatého pochopili, jak správně jednat. František takto komentoval liturgické čtení ze Skutků apoštolů (Sk 15,22-31), které líčí znepokojení a střety, které prožívala prvotní křesťanská obec. Dnešní úryvek podává, jak první jeruzalémský církevní sněm po počátečních třenicích stanovil několik jednoduchých pravidel, která měli zachovávat noví konvertité k evangelium. Problém spočíval v tom, řekl papež, že **vzplanula interní konfrontace se skupinou „křesťanů, trochu ze strachu uzavřených, a lpících na Zákonu, kteří chtěli uložit novým křesťanům zachování předpisů judaismu.** Pavel z Tarsu, apoštol pohanů, se však proti tomu rozhodně postavil“:

*„Jak tento problém vyřešili? **Shromáždili se a každý přednesl svůj soud, svoje mínění. Diskutovali jako bratři a ne jako nepřátelé.** Nevytvářeli nátlakové kliky, aby zvítězili; neutíkali se k občanské moci, aby zvítězili; nezabýjeli, aby zvítězili. Jdou cestou modlitby a dialogu. **Ti kteří měli protichůdné názory vedli dialog a dohodli se. To je dílo Ducha svatého.**“*

„Konečné rozhodnutí, zdůraznil dále František, bylo přijato jednomyslně a na jeho základě byl na jeruzalémském sněmu napsán list »bratřím obráceným z pohanství«, kterým bylo oznámeno, co vyplynulo z tohoto sdílení, jež bylo něčím zcela jiným než úskoky a potyčky vyvolané těmi, kdo rozsévají kókol.“

*„Církev, kde se problémy tohoto druhu nikdy nevyskytují, by působila dojmem, že v ní je Duch svatý poněkud nepřítomen. A v církvi, kde se stále diskutuje, tvoří se kliky a bratři se vzájemně podrážejí, tam Duch svatý není! **Duch svatý je Tím, kdo vytváří novost, dává situaci do pohybu, aby se postoupilo dál, plodí moudrost přislíbenou Ježíšem »On vás naučí«.** Duch uvádí do pohybu a On také nakonec vytváří harmonickou jednotu mezi všemi.“*

Závěrečná poznámka papeže Františka se týkala věty, kterou se zmíněný dopis jeruzalémského sněmu končil a která vyjevuje „duši křesťanské svornosti: nikoli pouhý úkon dobré vůle, ale plod Ducha svatého“:

*„Tomu nás učí toto dnešní čtení, které podává nauku prvního ekumenického sněmu: **»rozhodl totiž Duch svatý i my« (Sk 15,28).** Z této formulace je patrné, že Duch přiměl všechny ke shodě. Nyní pokračujme eucharistickou bohoslužbou a prosme Pána Ježíše, který bude mezi námi, aby nám vždy každému posílal Ducha svatého a aby jej posílal církvi a naučil jí věrnosti hnutím Ducha svatého.“*